

ter denne Lov behandles som private Politie-sager.

Vil Husbonden tiltale et Tyende, fordi dette er udeblevet af hans Tjeneste, eller i Utide har forladt Tjenesten, eller vil et Tyende tiltale Husbonden, fordi denne ulovligt har enten nægtet at modtage det i Tjenesten eller bortvist det af Tjenesten, eller ubesøiet har givet det et ufordeelagtigt Studsmaal, skal saadan Sag paaklages inden 3 Maanedes fra den Tid, Tjenesten skulde være tiltraadt eller er ophørt. Anlægges Sagen senere, vil den efter Modpartens Paastand være at afvise. Paatale til Straf for Ulydighed, Trods eller Opsætsighed af et Tyende maa, efterat Tyendeforholdet er ophørt, ikke finde Sted, med mindre Husbondens Klage indgives til Politiet inden 8 Dage efter Tyendeforholdets Ophør.

§ 71.

D. L. 3—19—4, 5, 6, 9, 11, 12, 13, 14 og 15, Forordningen om Sæd til Løn af 19de Februar 1701, Raadstue-Placat af 28de Juli (Rescript af 14de Juni) 1728, Raadstue-Placat af 3die December (Rescript af 28de November) 1755 med Undtagelse af § 21, Rescript af 11te September 1761 og 19de April 1765, Forordningen af 23de Marts 1770, Placat af 26de Mai 1779, Forordningen om Skiftetider af 25de Marts 1791, Forordningen af samme Dato om Politievaesenet paa Landet §§ 1—3 og 5—19, Placat af 14de December 1810 §§ 18, 19 og 20, Politie-Placat af 6te Februar (Rescript af 31te Januar) 1816 § 3, Politie-Placat af 14de Mai s. A. (Rescript af 8de s. M.), Beskjendtgjørelse fra Politiedirecteuren i Kjøbenhavn af 27de April (Rescript af 19de s. M.) 1822, Forordningen af 24de Juli 1822 § 6, Placat af 12te Mai 1830, Forordningen af 5te September 1832 og Placat angaaende en Indskrænkning i ugifte Bønderkarles Forpligtelse at tage fast Tjeneste af 16de December 1840 ligesom andre ældre Lovbestemmelser, der ere i Strid med nærværende Lov, sættes, forsaavidt de endnu ere gjældende, ud af Kraft.

§ 72.

Denne Lov skal ikke være anvendelig paa

Færgerne, Island eller i de danske Colonier, med mindre anderledes senere maatte blive bestemt.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Hovedbestemmelserne om Tyendeforholdet indeholbes i Danske Lovs 3—19, Artikel 1—6 og 9—15, Raadstue-Placat for Kjøbenhavn af 3die December 1755 og Fordn. om Politievaesenet paa Landet af 25de Marts 1791. Disse Love ere tildeels af forskjelligt Indhold, navnlig ogsaa med Hensyn til saadanne Punkter, for hvilke Landslovens Bestemmelser endnu ere gjældende for Kjøbstæderne med Undtagelse af Kjøbenhavn. Herved ere i Lovgivningen for de forskjellige Steder fremkomne Afvigelseser, som ikke synes at have tilstrækkelig Grund, og det er derfor ønskeligt at faae disse udsævede ved en ny Lov. En saadan anbefales endvidere derved, at der i vor Tyendelovgivning forekomme enkelte indgribende Bestemmelser, som ikke synes at svare til vore nuværende Forhold, saasom om Huustugten, og den ugifte Folk paa Landet, navnlig Bønderkarle indtil deres 28de Aar, paahvilende Forpligtelse at tage fast Tjeneste paa mindst et halvt Aar. I saa Henseende indbragtes si Folkethinget saavel under Rigsdagens første som anden Session et privat Lovforslag, der dog ikke førte til noget Resultat. Ved en ny Tyendelov vil fremdeles en større Bestemthed kunne indbringes i Reglerne om Tyendeforholdet, og saavel Husbonden som Tyendet kunne faae en samlet Oversigt over disse Regler, hvorved man kan haabe at opnaae, at Rettergangs-trætter mellem dem ville formindskes.

§ 1.

Myndighed med Hensyn til den personlige Stilling indtræder efter vore Love med det fyldte 18de Aar. Deraf følger, at de, som have opnaaet en saadan Alder, kunne, om de end iøvrigt vedblive at være umyndige, paa egen Haand bortkøbe sig som Tyende, og ligesaa kunne de selv modtage og raade over den betingede Løn. Ungre Personer behøve ders